

Ковсерь

Іван Бунін

Ми дали тобі Ковсерь.
Коран.

Тут царство снів. Безлюдні й загадкові
Солончаків порожні береги.
Та води в них, як небо, лазурові,
А шовк пісків біліший за сніги.

В шовках пісків лиш кущики полині
Зростив аллах для кочових отар.
Та небеса тут незбагненно-сині,
А сонце в них – немов пекельний жар.

В спекотний час, коли міраж дзеркальний
Занурить світ в один великий сон,
В безкрайній блиск, кудись за обрій дальній,
Несе він душу, взяту у полон.

А там тече, там ллється за туманом
Ріка Ковсерь із недалеких гір
І всій землі, освяченій Кораном,
Віщує мир. Терпи, молись – і вір.

Переклад Олександра Грязнова